DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Kielcach.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 15 grudnia 1915.

54.

Akcya zapomogowa.

W czasie od 15 września do 15 grudnia rozdzieliła Komenda obwodowa 7000 koron jako zapomogi między ubogich tutejszego obwodu.

Oprócz tego rozdano dobroczynnym instytucyom i pojedynczym biednym osobom 4720 kg. zboża i mąki.

55.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są

uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar, sięgający na kilka obwodów, potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenie tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Nr.

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości
c. i k.
Naczelnego Wodza armii.

KARTA na BROŃ.

Nazwisko

zatrudnienie

religia: wiek:

miejsce zamieszkania

uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicyi:

na czas:

na obszar:

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się na żądanie władzy (§ 5 rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.).

L. S.

Miejsce
na fotografię

C. i k. Komenda obwodowa w

dnia 19

C. i k. Komendant obwodu

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec komendy wystawiającej.

dnia 19

56.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915.

O wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A).

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, № 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Arcyksiąże Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Karta łowiecka

ważna na rok kalendarzowy .... i na obszar

....

Nazwisko: ....

....

zatrudnienie: ....

religia: ....

wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

posiada kartę na broń Nr. .... c. i k. Komendy

obwodowej w ....

Należytość w wysokości 10 K złożono.

.... dn. .... 19 ......

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

Strona odwrotna.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. Rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzes.	Paźdz.	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■	—	—	—	—
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające	—	■	■	■	■	■	■	■	■	—	—	—
Jarząbki	—	■	■	■	■	■	■	■	—	—	—	—
Głuszcze i cietrzewie	■	■	■15		15■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■15	—	.	—	—
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■15	—	—	—	—
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■	—	—	—	■	■
Dropie	—	15■	■	■	■	■	■ (partial)	■15	—	—	—	—
Ptactwo błotne	—	—	—	15■	■	■	—	—	—	—	—	—
Ptactwo wodne	—	—	—	15■	■	■	—	—	—	—	—	—
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Certyfikat łowiecki.

Nazwisko: ....

charakter służbowy: ....

miejsce służbowe: ....

religia: .... wiek: ....

twarz: ....

włosy: ....

oczy: ....

usta: ....

nos: ....

szczególne znamiona: ....

Właściciel jest organem straży leśnej — organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego — strażnikiem łowieckim *)

....

....

na rewir: ....

.... dn. .... 19......

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

*) Nieodpowiednie słowa skreślić.

Strona odwrotna.

Właściciel winien mieć w służbie certyfikat przy sobie i okazać go na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzes.	Paźdz.	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszcze i cietrzewie	■	■	■15		15■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15■	■	■	■	■	■	■15				
Ptactwo błotne				15■	■	■						
Ptactwo wodne				15■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Załącznik „C“.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Paździer.	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15		15 ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15 ■	■	■	■	■	■	■ 15				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15 ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

57.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29 listopada 1915 dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić ani sprzedawać na rzeź:

a) cieląt;
b) cielic;
c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;
d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;
e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;
f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; oko-

liczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władze.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniem wynagrodzeniem Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminy dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jeneral-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

K a r y.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,

kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

K o n f i s k a t a.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiąże Fryderyk, marszałek polny, w. r.

58.

Obwieszczenie odnośnie do rekwizycyi skór wyprawionych wszelkiego rodzaju.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Etapów Op. № 86479 z r. 1915, zarządza się co następuje:

1) Wszelkie gatunki skór, znajdujące się w obrębie Wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa w garbarniach i u kupców na składzie lub w robocie, rekwiruje się na rzecz c. i k. Zarządu armii.

Wszelkie poprzednie rekwizycye skór, przedsięwzięte przez władze i organa wojskowe, tracą moc obowiązującą.

2) Wszystkie garbarnie i wszyscy kupcy mają natychmiast po okazaniu się niniejszego obwieszczenia, później zaś w każdą następną niedzielę wykazać pisemnie c. i k. Komendzie Obwodowej w Kielcach:

a) Zapas skóry gotowej do użytku,

b) Zapas skóry przerabianej.

Formularze do tych wykazów należy odebrać w c. i k. Komendzie Obwodowej.

3) Prawo rozporządzania wszystkimi zgłoszonymi zapasami przysługuje jedynie Zakładowi

odbioru skór przy c. i k. Komendzie Obwodowej w Radomiu.

4) Nieprawdziwe zgłaszanie, sprzedaż z wolnej ręki, przeniesienie na inne miejsce i ukrywanie zapasów skór jest zakazane.

Przekroczenia tego zakazu będą karane grzywną pieniężną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Tej samej karze podlega, kto nie doniesie Komendzie obwodowej o znanych mu zapasach skóry, podlegających zgłoszeniu a niezgłoszonych.

Uchylenie się od zgłoszenia pociąga jeszcze za sobą konfiskatę wykrytych zapasów.

Kto doniesie o ukrytych zapasach, otrzyma premię w wysokości 5% wartości szacunkowej wykrytego zapasu.

Premia ta wypłaconą będzie tylko osobom cywilnym.

5) Zgłoszone gotowe skóry odbierze Zakład odbioru skór przy c. i k. Komendzie Obwodowej w Radomiu.

6) Komisya odbierająca ma za zadanie:

a) Wysortować skóry na gatunki zdatne i niezdatne do użytku armii,

b) Oznaczyć cenę dla gatunków zdatnych do użytku armii,

c) Wystawić poświadczenie odbioru (t. zn. przepisane pokwitowanie) na odebrane od oddawcy gatunki skór według jakości, gatunku, wagi i ceny.

d) Wysłać odebrane zapasy.

e) Zaopatrzyć znakiem skóry, do użytku armii niezdatne.

7) W razie różnicy zdań co do ceny, może oddawca rekurować do Komendy Obwodowej za przedłożeniem próbki.

C. i k. Komenda Obwodowa rozstrzygnie w ciągu 24 godzin po wniesieniu rekursu. Rozstrzygnienie to jest ostatecznem i nieodwołalnem.

8) Skóry odebrane przez komisyę odbiorczą będą zapłacone przez kasę c. i k. Komendy Obwodowej w Kielcach za oddaniem poświadczenia odbioru (pokwitowania).

9) Skóry niezdatne do użytku armii zostaną właścicielom oddane do wolnej sprzedaży w obrębie obwodu kieleckiego.

Do sprzedaży w obrębie innej Komendy Obwodowej potrzebnem jest pozwolenie na wywóz wystawione przez c. i k. Komendę Obwodową.

10) Skóry niezdatne do użytku armii mają być prowadzone przez właściciela w ewidencyi na odpowiednich formularzach. Wykazy te podlegają kontroli c. i k. Komendy Obwodowej.

Potrzebne formularze można dostać w Komendzie Obwodowej.

59.

Ogłoszenie odnośnie do rekwizycyi skór niewyprawionych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Etapowej Op. № 108115 z r. 1915 (Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa J. № 3511) poleca się co następuje:

1) Wszystkie skóry bydląt, cieląt, koni i owiec, znajdujące się w obrębie obwodu u handlarzy i rzeźników, w składach złożone i z rzezi pochodzące, zostaną użyte do celów c. i k. Armii i jako takie podlegają rekwizycyi.

Wszelkie poprzednio przez inne władze lub organa przedsięwzięte rekwizycye tracą moc obowiązującą.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy i właściciele składów mają natychmiast po pojawieniu się tego ogłoszenia, następnie zaś 1. i 16. każdego miesiąca zgłosić na piśmie w c. i k. Komendzie Obwodowej w Kielcach zapas powyższych skór według gatunku, ilości i miejsca złożenia.

Formularze do tych zgłoszeń należy odebrać w c. i k. Komendzie Obwodowej w Kielcach.

3) Prawo rozporządzania wszystkimi zgłoszonymi zapasami przysługuje wyłącznie c. i k. Komendzie Obwodowej w Kielcach.

4) Nieprawdziwe zgłoszenie, wszelka sprzedaż innym kupcom jak pod p. 5 wymienionym,

wszelkie zatajenie i ukrywanie wymienionych skór jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu karanem będzie przez c. i k. Komendę Obwodową grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Tej samej karze podpada każdy, kto nie doniesie Komendzie Obwodowej o podlegających zgłoszeniu i znanych mu a niezgłoszonych zapasów skór. Ominięcie zgłoszenia pociąga za sobą jeszcze i konfiskatę wykrytych zapasów.

Kto doniesie o ukrytych zapasach, otrzyma jako premię 5% wartości tychże zapasów. Premia ta wypłacaną będzie tylko osobom cywilnym.

5) Skóry podlegające zajęciu wolno sprzedawać tylko kupcom upoważnionym do tego przez c. i k. Komendę Obwodową w Kielcach.

C. i k. Komenda Obwodowa udzieli tym kupcom kartę legitymacyjną zaopatrzoną w fotografię z terminem ważności półrocznym.

6) Uskutecznioną sprzedaż należy natychmiast zgłosić pisemnie w c. i k. Komendzie Obwodowej w Kielcach, podając gatunek, ilość, cenę kupna i miejsce złożenia skór, oraz nazwisko i miejsce zamieszkania kupującego.

Zgłoszenia te ma podpisać także i kupujący.

Odnośne formularze należy podjąć w c. i k Komendzie Obwodowej.

Przepisy sprzedaży:

7) Kupcy mają, za okazaniem legitymacyi zgłosić się w tej Komendzie Obwodowej, w obrębie której zamierzają skóry skupywać.

Komenda Obwodowa udzieli im informacyi co do zajętych skór na podstawie swoich list ewidencyjnych.

Kupcy są obowiązani nie przekraczać cen maksymalnych, co do których mają się poinformować w Komendzie Obwodowej, oraz cen normowanych zwyczajami handlowymi i mają wręczyć właścicielowi cenę kupna przed objęciem towaru.

Rachunek, wystawiony przez sprzedającego i wręczony kupcowi, ma zawierać cenę kupna, wyszczególnioną według gatunku i ilości sprzedanych skór.

Na podstawie tego rachunku udzieli c. i k. Komenda Obwodowa kupującemu pozwolenia na odbiór lub wywóz, a to przy przewozie koleją przez podpisanie listu frachtowego, przy przewozie kołowo przez wystawienie i wręczenie krótkoterminowego kwitu przewozowego.

Jeżeli właściciel skór wzbrania się sprzedać zajęte skóry za normowaną cenę maksymalną z uwzględnieniem zwyczajów handlowych, należy zwrócić się do Komendy Obwodowej o interwencyę, która rozstrzyga ostatecznie i nieodwołalnie.

8) Kupcy, którzy przekroczą niniejsze rozporządzenie, podpadają, o ile się nie okaże powód do ścigania na drodze karno-sądowej, karze, wymienionej w punkcie 4.

9) Tej samej karze podpadają ci właściciele fabryk (garbarni), którzy gromadzą skóry w ilościach, nie będących w odpowiednim stosunku do ich produkcyi.

60.

Ceny maksymalne

za 1) Skóry z bydła (krowie, wołowe i z cielic)

Rodzaj	Cena za kg. K	Cena za kg. h	Uwaga	
zielone, niesolone, wolne od błota, krwi i wody, bez kości, chrzęści, pyska i racic.	1	90	Potrącenia: od skóry za robaki . . . 3 korony za dziurę lub cięcie w środku . . 2 „ „ „ na obwodzie . 1 „	
solone, ważone wolne od soli *), wolne od błota, bez kości, chrzęści, pyska i racic.	2	15		*) Pod „ważone wolne od soli" należy rozumieć, że skóra musi leżeć najmniej 10 dni w wodzie słonej i że woda musi ociec.
zupełnie suche, niesolone, wolne od błota, bez kości, chrzęści, pyska i racic.	3	80		
Skóry z byków o 7 % / z bawołów o 30 % } mniej niż wyżej wymienione ceny maksymalne, o ile inne warunki są tesame.				

2) Skóry cielęce:

Rodzaj		Warunki	Cena za sztukę K	Cena za sztukę h	Uwaga	
zielone niesolone	do 3 kg.	Warunki pierwszej jakości jak przy skórach z bydła.	4		Potrącenia: Za skórę i dziurę po 50 hal.	
	od 3 kg. do 4 kg.		5	50		
	ponad 4 kg.		7			
ważone wolne od soli (włącz. cena sol.) to zn. że skóra musi być solona przynajmniej przez 10 dni a woda musi ociec						Wartość: 10 % dodatku do wagi.
zupełnie suche	do 1¼ kg.		4			
	ponad 1¼ do 2 kg.		6			
	ponad 2 kg. w górę		7			
Skóry zwierząt nieurodzonych podlegają osobnej ocenie!						

verte!

3) Skóry końskie:

Rodzaj		Cena za sztukę K	h	Uwaga	
zielone lub solone	do 200 cm. długie	15		Potrącenia: przy jednej skórze: za dziurę lub cięcie w środku . . . 2 korony; za dziurę lub cięcie poza środkiem . . 1 K	Licząc od ucha do rzepicy.
	ponad 200 cm. długie	20			
zupełnie suche		Cena za sztukę K	h		
	oczyszczone, niesolone, bez kości i kopyt (racic)	2	90		

4) Skóry owcze niewyprawione:

Rodzaj		Cena za sztukę K	h	Uwaga
Strzyżone		1	50	
Niestrzyżone	prima	4	50	Jeżeli wełna poszczególnej skóry przedstawia większą cenę można takową ugodzić.
	sekunda	3	50	

Ogólne postanowienia:

Skóry bydląt, byków, bawołów, koni, cieląt i łoszat, mocno uszkodzone, źle solone i suszone lub wogóle nie odpowiadające warunkom ustanowionym dla skór pierwszej jakości, ulegną osobnej zmniejszonej ocenie.

Powyższe ceny maksymalne stają się obowiązujące z dniem ogłoszenia obwieszczenia.

61.

Taryfa cen targowych w obwodzie Kieleckim na miesiąc grudzień 1915.

Zboża:

Pszenica	za q	30 K	— h
Żyto	„ „	27 „	— „
Jęczmień browarniany	„ „	27 „	— „
Jęczmień pastewny	„ „	25 „	— „
Owies	„ „	25 „	— „

Mąka:

Mąka pszeniczna	za q	62 K	10 h
Mąka żytnia	„ „	43 „	48 „
Mąka pszeniczna do gotowania	„ „	44 „	10 „

Chleb:

Chleb żytni	za kg	— K	44 h
Chleb mieszany	„ „	— „	46 „
Wynagrodzenie za pieczenie łącznie z solą i kminkiem	za q Mąki	10 „	— „

Jarzyny:

Ryż	za kg	2 K	— h
Krupy jęczmienne	„ „	— „	60 „
Kasza tatarczana	„ „	— „	50 „
Grysik	„ „	— „	90 „
Fasola	„ „	— „	60 „
Groch	„ „	— „	85 „
Ziemniaki	„ „	— „	05 „
Świeże jarzyny, kiel, kalarepa, buraki, kapusta	„ „	— „	30 „
Proso	„ „	— „	36 „
Pęcak duży	„ „	— „	40 „
Pęcak średni	„ „	— „	42 „

Artykuły spożywcze i korzenne:

Kawa palona	za kg	6 K	— h
Herbata	„ „	10 „	— „
Cukier	„ „	1 „	10 „
Sól	„ „	— „	26 „
Pieprz	„ „	4 „	— „
Kminek	„ „	2 „	— „
Cebula	„ „	— „	80 „
Czosnek	„ „	1 „	50 „
Chrzan	„ „	— „	44 „

Napoje, ocet i oliwa:

Wino	za l.	1 K	60 h
Piwo	„ „	— „	44 „
Spirytus	„ „	2 „	40 „
Rum	„ „	3 „	— „
Koniak	„ „	7 „	— „
Ocet	„ „	— „	50 „
Oliwa stołowa	„ „	4 „	70 „
Mleko	„ „	— „	30 „

Mięso, tłuszcze i masło:

Bydło	za 1 kg	1 K	20 h
Owce	„ „	— „	90 „
Świnie	„ „	2 „	95 „
Cielęta	„ „	1 „	20 „
Gęś (4 porcye a 400 gr.)	za sztukę	6 „	— „
Wołowina	za 1 kg	2 „	20 „
Baranina	„ „	1 „	50 „
Wieprzowina	„ „	4 „	— „
Cielęcina	„ „	2 „	40 „
Słonina	„ „	5 „	— „
Smalec wieprzowy	„ „	5 „	80 „
Kiełbasa	„ „	4 „	50 „
Szynka	„ „	7 „	— „
Masło	„ „	4 „	50 „
Ser	„ „	3 „	50 „
Jaja	za sztukę	—	10 „

Pasze:

Otawa i koniczyna prasowana	za 1 q	8 K	— h
Otawa i koniczyna nieprasowana	za 1 q	7 „	— „
Otręby	„ „	13 „	50 „
Słoma prasowana	„ „	4 „	— „
Słoma nieprasowana	„ „	3 „	— „
Buraki cukrowe	„ „	2 „	— „
Buraki pastewne	„ „	1 „	20 „
Zboże niezdatne na pożywienie, lecz zdatne na paszę według jakości do	za 1 q	25 K	— h
Makuchy	„ „	20 „	— „
Przedplony według jakości	„ „	8-12 „	— „
Bób, groch pastewny, łubin, wyka	„ „	25 „	— „
Słód	„ „	17 „	— „
Melasa	„ „	12 „	— „

Opał, światło i mydło:

Drzewo twarde	za m. p.	13	K	—	h
Drzewo miękkie	„ „	11	„	—	„
Węgiel	„ q	3	„	50	„
Koks	„ „	5	„	—	„
Nafta	„ kg	—	„	92	„
Świece	„ „	2	„	50	„
Mydło	„ „	3	„	—	„

Uwaga. Przekroczenia wyż podanych cen targowych, tudzież wszelkie działanie, mające na celu niedotrzymanie rzeczonych cen, jak n. p. zbieranie i magazynowanie zapasów lub zatajenie rzeczywiście posiadanych zapasów, będą po myśli Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 № 38 (Dz. rozp. część IX.) karane przez Sąd karami pieniężnemi do 20.000 koron lub aresztem do jednego roku, przyczem obok kary aresztu może być nałożoną kara pieniężna aż do 20.000 koron, tudzież może być orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego i konfiskata towarów.

62.

Podporządkowanie zakładów górniczych i hutniczych oraz wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie pod Naczelną Komendę Etapów.

(Rozp. c. i k. wojsk. Jeneral. Guber. Präs. № 2120 z 18./XI. 1915).

Rozkazem Naczelnej Komendy Armii Op. M. V. № 106431 z 9. listopada 1915 podporządkowano c. i k. wojskowy Urząd górniczy z następującymi zakładami górniczymi i hutniczymi wprost pod Naczelną Komendę Armii-Naczelną Komendę Etapów.

Wojskowy Urząd górniczy obejmuje następujące zakłady:

1) wszystkie kopalnie węgla,

2) wszystkie kopalnie rudy i składnice rudy, jako to: rudy żelaza, miedzi, ołowiu, cynku i siarki,

3) zakłady przygotowawcze,

4) huty cynku, ołowiu i miedzi,

5) huty żelaza: Huta Bankowa, Ostrowiec, Wierzbnik - Starachowice, Bzin-Skarżysko, Stąporków, (Końskie), odlewarnie Nieborów (Końskie), Stary Niekłań, Suchedniów,

6) fabryki maszyn i warsztaty reparacyjne Niwka Dąbrowa, Fitzner i Gamper w Dąbrowie, fabryka drutu (wyrób drutu kolczastego) w Sławkowie, cynkownia Westena w Olkuszu,

7) fabryki materyałów wybuchowych a mianowicie miedziankitu, płynnego powietrza i fabrykacyi chloratu,

8) wszystkie komunikacye a zwłaszcza kolejki polowe, przeznaczone dla ruchu tych zakładów.

63.

Stemplowanie podań.

Zwraca się uwagę, że podania do c. i k. Władz, podlegające ostemplowaniu, nie będą wogóle uwzględniane, jeżeliby opuszczono ostemplowanie albo jeżeliby ostemplowanie było niedostatecznem.

Leży więc w interesie strony, by przed wniesieniem podania informowała się co do obowiązku i wysokości ostemplowania.

Wolne od stempla są wyjątkowe podania o odpuszczenie za rok 1915 podatku gruntowego, podymnego i od nieruchomości z powodu szkód wywołanych wojną.

W ogólności obowiązują rosyjskie przepisy stemplowe.

64.

Koncesye na wyszynk i sprzedaż wódki.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że na podstawie rozporządzenia c. i k. Wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa nie będą wydawane koncesye na wyszynk i sprzedaż wódki w niezamkniętych naczyniach poza obrębem miasta Kielc, wobec czego odnośne podania nie będą uwzględnione.

65.

Ilość zboża przeznaczonego do spożywania.

Aby zapewnić możność wyżywienia się z tegorocznych zbiorów, zwraca się uwagę ludności, że na głowę wypada dziennie do spożycia najwyżej 400 gr. zboża, wzgl. 320 gr. mąki, lub 396 gr. chleba. Krup jęczmiennych wyrabiać nie wolno.

Karmienie koni zbożem, chlebem lub jęczmieniem jest wzbronione.

Dla każdego konia jest wyznaczony 1 kg owsa i 3 kg otrąb.

Karmienie ziemniakami, burakami i t. p. jest dozwolone.

W jej własnym interesie wzywa się ludność do ścisłego przestrzegania tych przepisów.

66.

Przymus młócenia.

C. i k. Komenda obwodowa zarządza przymus młócenia zboża i oddania tegoż do magazynu monopolu w nieprzekraczalnym terminie do 31. grudnia 1915. Zboże do tego terminu niewymłócone zostanie wymłócone na koszt właściciela i w drodze rekwizycyi będzie wypłacona połowa ostatniej maksymalnej ceny.

67.

Ostrzeżenie przed nieoględnem obchodzeniem się z pociskami, które nie eksplodowały.

Mnożą się wypadki, że dzieci, nawet dorosłe osoby, znajdując naboje (armatnie lub ręczne granaty), naboje te podnoszą i uderzają w nie, powodując przez to eksplozyę. Nieostrożność ta pociąga zwykle za sobą śmierć lub ciężkie kalectwo dotyczących osób. Leży przeto we własnym interesie ludności, by w podobnych wypadkach postępowała z największą ostrożnością. Znalezione naboje należy, nie dotykając ich, pozostawić na miejscu znalezienia, odnośne miejsce wyraźnie oznaczyć i jak najrychlej zawiadomić c. i k. Żandarmeryę.

Przekraczających niniejsze rozporządzenię będzie tutejsza c. i k. Komenda obwodowa najsurowiej karała.

Naczelnicy gmin i sołtysi winni rozporządzenie to bezzwłocznie ogłosić.

68.

Otwarcie ruchu kolejowego osobowego i towarowego dla ludności cywilnej na liniach: Lublin — Lubartów, Lublin — Chełm.

Od dnia 25. listopada 1915 podjęto na linji kolejowej Lublin — Lubartów ogólny ruch osobowy i towarowy dla ludności cywilnej. Na linji kolejowej Lublin — Chełm otwarto tego samego dnia ruch kolejowy dla osób cywilnych oraz ruch kolejowy dla towarów, ograniczony do przewozu towarów potrzebnych dla aprowizacyi.

69.

Ogłoszenie.

Zawiadamia się interesowanych, że firma Novak & Jahn, fabryka maszyn w Pradze VII, może dostarczyć gorzelniom żelaznych aparatów kolumnowych.

70.

Wyroki.

I.

W imieniu Jego Majestatu Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier!

C. i k. Sąd doraźny, jako Sąd orzekający w Końskich wydał po przeprowadzonej rozprawie głównej skutek wniesionego przeciwko Władysławowi Kwiecińskiemu oskarżenia z dnia 14. listopada 1915 L. 158/15 o zbrodnię morderstwa z § 413 i 414 ust. 4 wojskowego kod. kar. oraz wniosku oskarżyciela na orzeczenie winy — następujący

wyrok:

Władysław Kwieciński, urodzony w Jedlisku pow. Radomskiego w Polsce, lat 33 liczący, murarz,

ostatnio w Radomiu zamieszkały, jest winien, że w Szydłowcu dnia 27. października 1915 w towarzystwie innych, obecnie zbiegłych spólników, gdy przez żandarmeryę jako o rabunek podejrzany miał być ujętym, przyczem spólnicy celem udaremnienia ujęcia — żandarmów Jerzego Molnara i Józefa Swalika, w zamiarze pozbawienia tychże życia, zamordowali — również w takim samym zamiarze bezpośrednio do wykonania morderstwa na osobę Swalika rękę położył, zatem celem pozbawienia życia żandarma czynnym sposobem współdziałał i przez to się zbrodni morderstwa z § § 413, 414/4 wojsk. kod. kar. dopuścił.

Za zbrodnię tę zostaje Kwieciński po myśli § 415 wojsk. kod. kar. oraz rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z 16. marca 1915 Op. 32183 **na karę śmierci przez powieszenie skazany.**

II.

C. i k. Sąd wojskowy jako doraźny w Kielcach zasądził dnia 16. listopada Władysława Wiączka, cieślę z Kielc, Piotra Panczyka, wyrobnika z Kielc i Władysława Zająca, malarza pokojowego z Kielc za zbrodnię kradzieży popełnioną przez to, że dnia 4. października 1915 w Chełmcu ukradli gospodarzowi Józefowi Petniakowi 800 rubli i przyodziewę wartości 132 ruble, na karę śmierci przez powieszenie.

Jedynie ze względu na młody wiek zasądzonych, zamienił w drodze łaski c. i k. Komendant obwodu karę śmierci na karę ciężkiego obostrzonego więzienia wszystkim 3 obwinionym po lat 15.

III.

C. i k. Sąd wojskowy jako doraźny w Kielcach zasądził dnia 7. grudnia 1915 Franciszka Panikowskiego, pomocnika młynarskiego z Baszowic, gminy Słupia Nowa, za zbrodnię kradzieży popełnioną przez to, że w połowie września 1915 Antoniemu Gajewskiemu 375 rubli, z początkiem listopada 1915 Cirli Silbermann 810 rubli i precyoza wartości 95 rubli, a wreszcie w kwietniu b. r. proboszczowi Rajmundowi Mateuszczykowi futro wartości 100 rubli skradł, na karę śmierci przez powieszenie.

Jedynie ze względu na młody wiek oskarżonego zamienił c. i k. Komendant obwodu karę śmierci na karę ciężkiego, obostrzonego więzienia przez lat 15.

71.

Odezwa.

U Stanisława Czajkowskiego w Dąbrówce Daniszowskiej i u Piotra Loska w Śląsku zarekwirowano u każdego z nich po jednym koniu i po jednym chłopskim wozie, które to przedmioty według wszelkiego prawdopodobieństwa pochodzą z kradzieży.

Jeden z tych koni jest to czteroletni siwy ogier, średniej miary, z krótko obciętym ogonem, drugi z nich jest to około sześcioletnia gniada klacz z jasną grzywą i również krótko obciętym ogonem.

Wozy zaś są: jeden jednokonny, drugi parokonny.

Opisane przedmioty, skradzione prawdopodobnie w okolicy Radomia, dostawili Franciszek Suski, Józef Pawłowski i Adolf Borowiec do Śląska do siostry Franciszka Suskiego, Luci Wolskiej i tam sprzedali.

Zarekwirowane konie oddano do przechowania i żywienia sołtysowi Franciszkowi Kolendzie w Lipsku, wozy zaś znajdują się na posterunku żandarmeryi w Lipsku.

Zgłaszających się ewentualnie właścicieli zakwestjonowanych koni i wozów należy pouczyć, aby w celu wylegitymowania się oraz udowodnienia słuszności swoich pretensyi jawili się w c. i k. Sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Wierzbniku.

72.

List gończy.

W nocy na 7. listopada 1915 dwaj nieznani bandyci, uzbrojeni w rewolwery napadli na strażnika Urbańskiego z Alojzowa, gmina Krzyża-

nowice, w jego mieszkaniu i zrabowali mu pieniądze w kwocie 100 rubli.

Dziesięć dni przed tem (25. października b. r.) wtargnęli również dwaj, uzbrojeni w rewolwery, prawdopodobnie ci sami złoczyńcy do stojącego otworem domu Pawła Rojka z Alojzowa, gmina Krzyżanowice, i żądali od Rojka pod groźbą zastrzelenia go pieniędzy, umknęli jednak, nie czekając na spełnienie ich żądania.

Opis osób:

Jeden z bandytów, liczący około 25 lat, był mniej więcej 170 cm. wysoki, silnie zbudowany, o podłużnej twarzy z jasnym wąsem bez brody, miał na sobie lodenowy paltot, czarne spodnie, takąż okrągłą czapkę pluszową i buty z cholewami. Drugi, liczący lat około 35, był nieco mniejszy od pierwszego, silnie zbudowany, o pełnej czerwonej, wygolonej twarzy, miał na sobie czarny paltot lodenowy, takież spodnie, buty z cholewami i czarną czapkę pluszową.

Uprasza się wszystkie Komendy oraz władze i organa bezpieczeństwa o wdrożenie śledztwa za wyżej opisanemi indywiduami, a w razie wyśledzenia o przyaresztowanie ich i odstawienie do c. i k. Sądu wojskowego Komendy obwodowej w Wierzbniku względnie do innego bliżej położonego Sądu wojskowego.

C. i k. Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. k. Komendant obwodu

KOSTELLEZKY m. p.

pułkownik.

Druk. ST. SWIĘCKI, KIELCE.